

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Κ. Τ.

Μία φρεσνογνομία που προσέλθει συμπάθεια. Την διακρίνει βαρύνουσα παρατηρητικότητα που αποσκοπεί εις περισσότερον την φήμην της εξηννάδας της. Προϊζήρητη στις συντροφιάς της εκλεκτής 'Αθηναϊκής νεολαίας. Πολύ εύχρηστη και απαιτητική η συντροφία της. Αι εμφανίσεις της κομψαί, αι τουαλέτες της άλοοστατες και ζωοποιητές.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αι κοσμάτι 'Αθίνα εξακολουθούν να είνε εν συναγερμώ από άδικαυτες δεξιόσσει.

—Την Δευτέραν δεξιόσσει παρά τῷ Ναυάρχῳ και τῷ κ. Ν. Μακκά. Τὸ ἔσπερον μουσική ἔσπερος εἰς τὴν Γερμανικὴν Πρεσβείαν.

—Την Πέμπτην εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν Πρεσβείαν.

—Τὸ Σάββατον χωρετικὴ μαστίχη παρὰ τῷ κ. και τῷ κ. 'Αλ. Σαυαβῆ.

—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην κοιταί-πάρτι παρὰ τῷ κ. και τῷ κ. Δ. 'Αρχιεπιστοῦ.

—Παροφθῆσαν κ. και κ. Ζαρίφη, κ. και κ. Εὐσταθιοῦ, κ. και κ. Δ. Ζαφειροῦ, κ. και κ. 'Αλ. Ρόστοβιτς, θαυμαστικὰ ὁμορφὰ με πρόαιον ἐπισημὸν φορεμα και ἰδιότυπον πῆδνον καπέλο πλατίνου, κ. και κ. Τσατακοῦ, κ. και κ. Ν. Νικολαΐδη ἐκτάκτως κομψὴ με κλιτὸ σιελ ζωοζέτ.

—Πολὺ εὐνοργη ἡ δὲς Ρενέ Δ. 'Αρχιεπιστοῦ με ζωοζέτ ὀφὲ πολὺ ἁπλά.

—'Απὸ τίς πλέον ἐκλεκτῆς δεξιόσσει— ἡ ὁποία ὀφειμένους ἄ' ἠρήση ἐποχὴν λόγῳ ἀξιοθαυμάστου διαργανώσσει και συγχρόνως πρωτοτυπίας ἀφαντάστου— παρὰ τῷ Πρεσβετη τῆς Οὐγγαρίας και τῷ κ. ντὲ Μολδοβάν.

—Οἱ εὐγενέστατοι οἰκοδεσποταί ἀπέδειξαν, ὅτι κατέχουν τὸ μυστικὸν να καταρτίσσουν ἐσπερικὰς ἀληθεινῆτες.

—Σὲ κἀκε ἀποῖστα μιά ἰδιαιτέρη σύνθεσις λουλουδιῶν, ἀπέδειξε μιά νοτα πολὺ ζωοποιημένη.

—'Ωραϊότατα παλαιὰ ἔπιπλα, σπάνιες «γκραβίς» και ταπιλό.

—'Η οἰκοδεσποτινα με ἀξιοθαυμάστη ἄσκη τοιαύτη σὲ ἡρωικὴν ἔξασια.

H MONTAIN

φτει κουρασμένος σ' ἓνα κάθισμα, πιάνοντας τὸ κεφάλι του με τὰ δύο του χέρια. Μένει κάμποσο ἀκίνητος σ' αὐτὴ τὴ στάσι. 'Υστερα σηκώνεται και κυττάζει γύρω του σὰν ἄνθρωπος πὸν ξυπνᾷ ἀπὸ ἓνα ὄνειρο. Βλέπει τὴν 'Ελένη νὰ τρέμει. 'Εδὼ εἶσαι; Τί κάνεις; Γιατί δὲν πᾶς νὰ πλυνῶσις; Προσπάθησε νὰ κοιμηθῆς; 'Η ὄρα εἶνε περιωμένη. Κάνει ψύχη. (Κλείνει τὴν πόρτα τὸν ἐξώστη. 'Η 'Ελένη κάνει νὰ φύγῃ). Στάσου. Περιμένε μιά στιγμή. Κάθισε λίγο. (Παίρνει δίπλα ἀπὸ τὸ τζάκι μερικὰ ἔξλα και κάμποσες κουκουναριές και ἀνάβει φωτιά).

ΕΛΕΝΗ, (συγκινημένη).—'Ω! δὲν ἦταν ἀνάγκη!... ('Ο Πὸλ γονατίζει μπρὸς στὴ φωτιά. 'Η 'Ελένη τὸν πλησιάζει, δειλὴ και ανασταλμένη). 'Αησῆ με νὰ σὲ βοηθῶ!...

ΠΩΛ, (ἀπότομα).—Περητό, περητό! ('Η 'Ελένη διανοστοχορεῖ, ἀποσβολομένη. 'Ο Πὸλ σηκώνεται. 'Η φωτιά ἀρχίζει νὰ σιμυβολᾷ).

ΕΛΕΝΗ.—Σ' ἔβαλα σὲ κόπο.

ΠΩΛ, (με τὸ ἴδιο ἀπότομο ὕφος).—Κάθισε! ('Εκείνη διατάζει. Συγκρατῆ με δυσκολία τὰ δάκρυά της). Κάθισε, σοῦ λέω!... ('Η 'Ελένη κάθεται σὲ μιά καρέκλα, μπρὸς σὸ τζάκι). Ζεστάνου!

('Η 'Ελένη ἀπλώνει τὰ χέρια της στὴ φωτιά. 'Ο Πὸλ ἀπομακρύνεται. Εἶνε ἔτοιμος νὰ φύγῃ... 'Η 'Ελένη προσπαθεῖ νὰ καταπνίξῃ ἓνα λυγρὸ, ὁ ὁποῖος τὴν πνίγει σὸν λαμό. Τέλος, ξεσπάει σὲ δυνατὰ ἀναφυλλῆτὰ. 'Ο Πὸλ σταματᾷ. Κυττάζει τὸ σῶμα της 'Ελένης πὸν σφραδίζει μπρὸς στὴ φωτιά. Πλησιάζει τὴ γυναικινα του, στέκεται λίγο ἀπὸ πίσω της διατάζοντας και, τέλος, της πιάνει τὸ κεφάλι με τὰ δύο χέρια του και τὴν φιλεῖ σπτόσμο. Τὴν παίρνει ὕστερα στὴν ἀγκυλιά του σὰν μικρὸ κοριτσάκι).

ΠΩΛ.—Μικροῦλα μου!... 'Ας τὰ ξεχάσουμε ὅλα...

ΕΛΕΝΗ.—Ναί, ἄς τὰ ξεχάσουμε... (Φιλοῦνται πλημυρισμένοι στὰ δάκρυα).

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΟΞΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΤΟ ΣΑΡΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΗΝ ΚΑΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΤΟΥ ΠΩΛ ΡΕΜΠΙΟΥ

Η'.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μὴ δανείζεσθε ποτὲ βιβλία.—Τὸ δάνεισμα ἐνὸς βιβλίου προκαλεῖ μεγάλη φθῆν στον ζατόχο του και τὸν φέρνει σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. 'Αν σὰς ἀρνηθῆ, ἔξρει πὸς θὰ σὰς στενοχωρήσῃ; ἂν σὰς δόσῃ πάλι τὸ βιβλίον πὸν τὸν ζητάτε, ἔξρει πολὺ καλὰ πὸς ἐννενηντὰ ἐννεὰ τοῖς ἔκατο, τὸ βιβλίον του εἶνε χαμένο.

Μὴ δανείζετε ποτὲ βιβλία.—'Αν ἔχετε βιβλιοθήκη και ἔχετε τὴν καλὴ συνήθεια νὰ δανείζετε τὰ βιβλία σας, πρέπει νὰ ἔξερετε ὅτι, ἔπειτ' ἀπὸ λίγο καιρὸ, δὲν θὰ ἔχετε πειὰ βιβλιοθήκη!...

Ναί, θὰ πῆτε, ἀλλὰ συγχρόνως, θὰ ερωτήσετε, εἶνε εὐγενὲς τὸ νὰ ἀρνῆται κανεὶς νὰ δανείσῃ ἓνα βιβλίον; Ἀκούον, θὰ σὰς ἀπαντήσουμε ὅτι ὁ ἀρνούμενος νὰ δανείσῃ ἓνα βιβλίον, εἶνε πολὺ εὐγενέστερος ἀπ' αὐτὸν πὸν τὸ ζητάει!...

Ακούον, μὴ διατάξετε ποτὲ ν' ἀρνηθῆτε νὰ δανείσετε τὰ βιβλία σας... ***

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ Η ΝΕΟΤΗΣ

Τὰ μέτρα πὸν λαβαίνουον ὁ γονεὶς γιὰ ν' ἀπαγορεύσουν στὰ κορίτσια τους και στὰ παιδιά τους τὸ διάβασμα ὀφισμένων βιβλίων, σχεδὸν κατὰ κανὸν νὰ πηγαίνουον χαμένα.

Αὐτὸ προκαλεῖ τὴν περιεργεία τῶν νέων και τοῖς κάνει μάλιστα νὰ φράζουον νὰ βροῦν με κἀκε τρόπο τὸ βιβλίον, τοῦ ὁποῖου τοῖς ἔχει ἀπαγορευθῆ ἡ ἀνάγνωσις. Καὶ νὰ εἶστε βέβαιοι, ὅτι στὸ τέλος θὰ τὸ βροῦν. Ὅτι τοῖς τὸ δόσῃ κάποιος φίλος τους ἡ καμιά μῆρα πὸν ὁ γονεὶς των θὰ ἔχουν ἄρῃση τὴ βιβλιοθήκη ἀνοσχητὴ—καὶ αὐτὸ συμβαίνει συχνά—θὰ τὸ πάρουον χωρὶά ἀπὸ μέσα.

Ἐξ ἄλλου, ὁ γονεὶς τῆς περισσότερας φορῆς δὲν εἶνε τόσο φροζλόγοι ὥστε νὰ ἔξουον πειὸ βιβλίον θὰ ὀφελῆσῃ και πὸν θὰ βιάρῃ ἓνα νέο ἡ μιά νέα!...

Ἐπίσης ἀκόμα πολλὰ ἀπὸ τὰ γενναῖς θεωρησιμα ὡς ἀκατάλληλα γιὰ τὴ νεότητα ἔξρα—ὅσοι τὸ μωφιστογραμα τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾷ—ἀντὶ νὰ βιάρουν ὀφελουῖν και συντελοῦν ἔξωφρετικὰ στὴ διανοητικὴ ἀνάπτυξη τῶν νέων.

'Αντιθέτως τὰ βιβλία τὰ εἰδικὸς γιὰ τοῖς νέους γραμμένα, εἶνε σχεδὸν κατὰ κανὸν βλασφῶν, ἠλιθία, ἀνοῖστια και ὅχι μόνον βλαπτικὸν τὴ διανοητικὴ ἀνάπτυξη τοῦ ἀναγνώστον του, ἀλλὰ και πολλές φορῆς τὸν ἀποβλακώνουον.

Κατὰ κανὸν, δὲν πρέπει κανεὶς ν' ἀπαγορεύῃ στοῖς νέους τὸ διάβασμα ἔξων ἀπαγορευμένων, τῶν ὁποῖων τὸ ὄνομα σὰς ἔγγραμια γιὰ τὴ φιλολογικὴ τὸν ἀξία. 'Ἐνα βιβλίον γραμμένο ἀπὸ μερικό συγγραφέα, δὲν β λ α π τ ε ι π ο τ ε. 'Απεναντίας ὀφελεῖ π α ν τ ο τ ε. ***

ΤΑ ΕΛΑΦΡΑ ΕΡΓΑ

Πολλές φορῆς, μερικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα πηγαίνετε νὰ ἐπισκεφθῆτε στὸ σπίτι τους, εὐχάριστοῦνται πολὺ με τὸ νὰ σὰς δειξουον διάφορα ἐλαφρὰ βιβλία ἡ εἰκόνας ἀκατάλληλες.

Τί πρέπει νὰ κάνῃ κανεὶς στὴν περίπτωσι αὐτὴ, ἂν θέλῃ νὰ εἶνε ἀνθρωπος τοῦ κόσμου;

Ακούον, πρέπει ν' ἀποφύγετε νὰ τεντώνετε τὰ μάτια σας ἔξωφρεσιμένοι και ν' ἀπλώνετε πρὸς τὸ ἀπληροφαιμένο ἔργο τοῦ χεῖρ σας, πὸν τρέμει!...

Πρέπει νὰ παίρνετε ὕφος ἀνθρώπου ἀνωτέρου και σκεπτικιστοῦ, ὁ ὁποῖος τὰ ἔξρει ὅλα και τίποτε δὲν τὸν ἔξωφραζε!...

'Αν δὲ ὁ φίλος σας θέλει νὰ σὰς μιλῆσῃ γιὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔργο και νὰ σὰς δεῖξῃ διάφορα ἀποσπάσματά του, ἀκούστε τον και μὴ διατάσσετε νὰ ἐκφρασῆτε τὴ γνώμη σας, ὅταν τὸ ἔργο αὐτὸ σὰς προκαλεῖ ἀηδία. Φέστε το καθαρό:

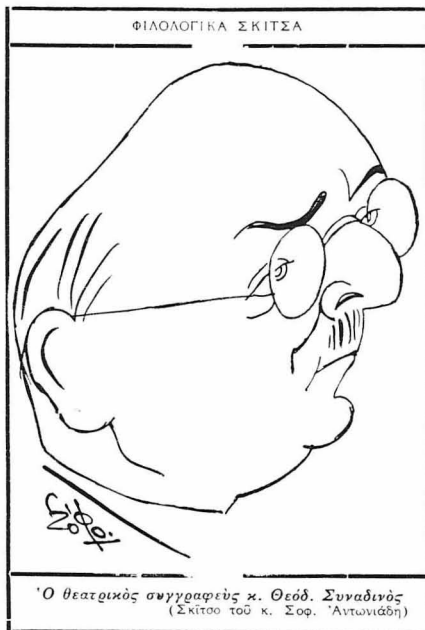
—Εἶνε ἀηδὲς!... Εἶνε φροζδὲς!...

Γιὰ νὰ δεῖξετε μάλιστα, ὅτι δὲν εἶθε ἀνίδεος τῆς «μαρτωλῆς», ἀλλὰ και συγχρόνως σοδαρὰ φιλολογίας, ἀναφέρατε τὰ ἔργα τοῦ 'Αρετινου. Ἐτσι ὁ συνομιλητῆς σας δὲν θὰ μωρηῖ νὰ σὰς πῆ τ ἰ π ο τ ε.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

'Η εικόνα τοῦ ἐξωφύλλου μας εἶνε ἔργον του γνωστοῦ ζωγράφου Χέιμαν και φέρει τὸν τίτλο «'Αλγροτικὴ Ζωή».

'Ο θεατρικὸς συγγραφεὺς κ. Θεοδ. Συναδινὸς (Σκίτσο τοῦ κ. Σοφ. 'Αντωνιάδῃ)

ΣΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ— ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
'Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ
Τοῦ ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ
Συνέχεια τοῦ «ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ», τοῦ μυθιστορηματῆς τῆς φρίκης και τοῦ τρέμου πὸν χάλασε κέσμο.